

5. (poslední) neděle po Zjevení Páně: 05.02.17

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Iz 60,2 + uvítání: vyhlížíme tvé světlo, Hospodine, náš Bože, vyhlížíme jej ve tvém slově a v přítomnosti tvého Ducha mezi námi
🎵 210,1-2.6-7 (první dvě a poslední dvě)

Modleme se: Uprostřed našich běžných starostí přicházíš, náš Pane, a oslovuješ nás. Nečekaně. Bez předchozího varování. Aniž bychom na tom měli jakoukoli zásluhu. Volíš si k tomu příležitosti a způsoby, které nás někdy dost překvapují. Ale možná je to potřeba, jinak bychom ti vůbec nevěnovali svou pozornost, jinak bychom tě snad ani nevyslechli. Děkujeme, že se pro svůj zájem o nás nenecháš odradit a jsi v tom, jak nás oslovuješ, velmi vynalézavý – nad všechno naše očekávání.

Děkujeme, že si všímáš našeho ujařmení, že slyšíš naše úpění, že znáš naše bolesti, že vidíš útlak, jemuž jsme vystaveni. Děkujeme, že sestupuješ k nám, abys nás vysvobodil a uvedl do otevřeného prostoru plné svobody Božího Ducha a do nového života Božích dětí. Děkujeme a vzdáváme ti za to chválu, jež ti vždy a všude náleží: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 148

promluva – vyslání do NŠ: je lépe slyšet v hluku nebo v tichu?

📖 J 12,44-50

🎵 168

„Sláva tomu, který má moc upevnit vás ve víře podle mého evangelia a podle zvěsti Ježíše Krista.“ (Ř 16,25) Upevni nás ve víře ty sám, Bože, abychom se nepohnuli, nedali se zlomit ani svést.

📖 Ex 3,1-12

Co nás asi nejdřív zaujme, sestry a bratři, je hořící roští, které zůstává plameny nedotčeno. Jak by ne. Zaujalo to i Mojžíše. Jenže ten se o tom zvláštním úkazu nic víc nedozvěděl. A ačkoli možná budou někteří zklamáni, nedozvíme se víc ani my. Biblický příběh si toho

keře víc nevšímá, ponechává jej stranou, mimo oblast svého zájmu. Vyprávění se ubírá zcela jiným směrem. Tím podstatným a důležitým pro biblické svědectví není jakýsi přírodní úkaz, který bychom se měli snažit nějak vysvětlit a objasnit. Ale jeho hlavním zájmem a v centru pozornosti je Bůh, který shlédl na utrpení svého lidu a který z něj vysvobozuje a zachraňuje.

Osobně by pro mne bylo mnohem větším zklamáním, kdyby se Bůh o ujařmení, útisk a bolesti svého lidu vůbec nezajímal, než to, že se nedozvím, proč hoří křoví a není v plamenech stráveno. Osobně by pro mne bylo mnohem větším zklamáním, kdyby Bůh o všem tom utrpení věděl a nic s ním neudělal. Boží nevšímavost, netečnost, lhostejnost a pasivita by mne trápila mnohem, mnohem víc.

Ale ten příběh je svědectvím o naprostém opaku. Odhaluje nám Boha, který má o člověka zájem, který o nás ví i v těch chvílích bolestných a těžkých a který jedná v náš prospěch. Osvobozuje z otroctví, láme pouta a jha, otevírá brány vězení, uvolňuje sevření a útisk, dává k usídlení zemi prostornou, zemi mnohých možností. Můžeme tu Boží aktivitu, to Boží jednání opisovat mnoha obrazy, můžeme důsledky Boží akce představovat různě. Třeba jako vyvedení z Egypta, země otroctví, útisku a smrti, do země, v níž žily různé národy, ale která se stane Izraelskou zemí k životu, kde budou mít prostor a volnost, kde je čeká mnoho dobrého, jako uvedení do země, která mlékem a medem oplývá.

Je to jeden příklad, pro Izraelce ten zcela nejdůležitější a zásadní, příklad, kterým se Bůh dal poznat jako ten, komu na nás záleží, kdo se pro nás nasazuje, kdo pomáhá a vstupuje do těch našich situací jako Zachránce. Tohle Bůh chce. Taková je jeho vůle. A má se zde na zemi mezi námi naplňovat: „Bud' vůle tvá!“

Takto se Bůh dal poznat Mojžíšovi kdesi za stepí na úbočí hory Chorébu. Takového jej i my poznáváme ze starozákonního příběhu. A takového Boha nám také představuje Ježíš ve svých kázáních, svými činy, svým křížem i zmrtvýchvstáním.

Nebylo to snadné pro Mojžíše tomu uvěřit. Stejně tak jako to není nijak snadné pro mnohé naše současníky a i pro nás samotné. Bůh nás vidí, zná naše bolesti a strasti. Ale kde je ta jeho záchrana? Mnohdy

vůbec neumíme rozpoznat ta svá osobní „vyvedení z Egypta.“ Kdy a jak konkrétně nás Bůh osvobodil? Kdy ulevil naší trýzni? Jak utišil naše úpění a náš nářek? Umět si tak na tyto otázky odpovědět!

Podobně jako Mojžíš o Boží záchraně pochybujeme. Nejsme si sebou ani Bohem jisti. Nejde nám to nijak snadno na jeho slovo spoléhat. Není vůbec od věci si to přiznat. Protože Bůh pomáhá naší nedověře. Posiluje klesající kolena, upevňuje to, co je roztřesené a všelijak chatrné, povzbuzuje ochablou mysl.

Podobně jako tomu bylo s Mojžíšem: „Já budu s tebou.“ Co víc si přát? Co chtít víc než právě Boží přítomnost a blízkost? „Já budu s tebou. A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal.“ Tak přeci jen ještě něco! Znamení, které má pomoci našemu nedokonalému spoléhání na Boha. Bude ti znamením, „až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“ No to snad ne? Až potom? Ale my bychom potřebovali, my bychom chtěli to znamení předem! Aby nám to dodalo odvahy, aby nám to vlilo novou krev do žil, tak chceme nějakou záruku dopředu! Něco prožít, vidět, pocítit teď hned, na začátku. A ne až potom!

Zas a znovu narážíme na to, že tady je ve hře naše lidská víra nebo nevěra. Kdo věří, spolehne se na svědectví o Bohu soucitném a v lásce konajícím dílo záchrany a dočká se i znamení o tom všem. Kdo nevěří, tomu nepomohou ani žádná Boží sebe odhalení doprovázená nespočetnými znameními. Víra podle slova jedná a znamení se dočká. Třeba až potom. Právě až potom, při pohledu zpět, při ohlédnutí se dozadu. Předem žádné jistoty nemáme. Jen Boží oslovení, které nám opakovaně zaznívá.

Bůh se nám dává nalézt. To je dobrá zpráva dnešního příběhu. Bůh je kvůli nám činný. To je druhá dobrá zpráva. Bůh si nás k tomu volá a bere nás tak říkajíc do party. To je třetí dobrá zpráva. Nijak mi díky tomu nevadí, že nevím, jak to bylo s tím keřem. Protože vím mnohem důležitější věci o Bohu a o jeho vztahu k nám. A vy už o těch důležitých věcech teď víte taky. Tak kéž dlouho vydrží ve vaší mysli a kéž vás dlouho povzbuzují! Amen

Bože otců, Bože Ježíše Krista, Bože náš, ty nám dáváš svou lásku, tvou vůli máme vždy před sebou jako ukazatel správného směru, světlo tvého slova nám ukazuje cestu. U tebe se nyní přimlouváme:

Za ty, jejichž život se zdá být temný a smutný. Za ty, kdo truchlí, protože přišli o své rodiče, o své děti nebo o jiné blízké osoby. Za naše nemocné, kteří jsou od nás odloučeni, nemohou být s námi doma nebo nyní tady. Ty, Stvořiteli světla, buď s nimi a učiň jejich život jasným.

Přimlouváme se za ty, kdo jsou vyšším velením a rozkazy nuceni porušovat příkázání: „Nezabiješ.“ Za místa, kde opět propukly boje, jako na východě Ukrajiny v okolí Doněcka. Za civilní oběti. Kéž je tvé slovo tak mocné, že staví mosty mezi znepřátelenými stranami. Ty, Stvořiteli světla, buď s nimi a učiň jejich život jasným.

Přimlouváme se za ty, kdo v těchto zimních měsících pomáhají lidem bez domova. Za ty, kdo věnují svou péči, lásku a čas dětem nebo starým lidem. Za ty, kdo poslechli tvé povolání a za své životní poslání si zvolili službu. Je to tvá blízkost a láska, která dává sílu, která brání vyhoření a zhroucení. Ty, Stvořiteli světla, buď s nimi a učiň jejich život jasným.

Přimlouváme se za tvou církev, za víru jednoho každého z nás, za odvahu čelit pokušením a pochybám, za odvahu čelit novým výzvám. Ať nám vždy jasně zaznívá tvé slovo a vede nás, ať podle tvého slova jednáme a z něj čerpáme. Ty, Stvořiteli světla, buď s námi a učiň náš život jasným.

Ve jménu tvého Syna společně k tobě voláme: Otče náš ... Amen

♪ 561

ohlášky

📖 Ž 97,10-12

📖 Nu 6,24-26

♪ 485